

Uitgave Vereniging Vrienden van de Plantage, Plantage Parklaan 6^{III}, 1018 SP Amsterdam, www.vriendenvandeplantage.nl, e-mail info@vriendenvandeplantage.nl **Versijnt** 4x per jaar. **Bestuur** Leon Deben, Denise Citroen, Ko van Geemert, Michaela Hanssen, Ineke Vlugg, Fred IJsebrands, Eelco van der Waals en Ester Wouthuysen. **Nieuwe leden** aanmelden per e-mail **Contributie** particulieren €16, huisgenoten €7, instellingen/bedrijven €35 per jaar. **Betalingen** Postbank 4431490 t.n.v. Vereniging Vrienden van de Plantage, Amsterdam

Nieuwe activiteiten

CELINE CAIRO in Eik en Linde

Met Mart Jeninga en Matthijs Lievaart

Zondag 14 februari, 14.00 uur

Café Eik en Linde (zaal open 13.30 uur)

Plantage Middenlaan 22

Toegang gratis voor leden

€ 5 voor introduc (e)s.

Die middag zal optreden onze jonge buurtgenote, de 19-jarige singer-songwriter **Celine Cairo**, die zichzelf op de gitaar zal begeleiden. Sinds vorig jaar maart vormt ze een trio met bassist Mart Jeninga en (alt)violinist Matthijs Lievaart. Het prille trio won vrijwel meteen een talentenjacht in Rotterdam, met als hoofdprijs een

optreden in New York in de prestigieuze Carnegie Hall. Sindsdien is het snel gegaan. Afgelopen december stond Celine in de finale van de Grote Prijs van Nederland in Paradiso. Ze behaalde er de derde plaats, en won bijna de Publieksprijs (ze werd tweede). Zondag 14 februari zingt ze eigenlijk een thuiswedstrijd, want dan treedt ze op in de buurt waar ze opgroeide: onze mooie plantagebuurt. De ruimte in Caf  Eik en Linde is beperkt, dus kom niet te laat, want vol is vol.

Wilt u meer over Celine Cairo en haar muziek weten, bezoek dan haar site: www.celinecairo.com.

Oproep: geef uw e-mailadres op!

Mail, voor zover u dat niet al hebt gedaan, uw e-mailadres aan info@vriendenvandeplantage.nl. Zo kunnen wij in de toekomst leden ook via e-mail informeren over onze activiteiten.

SOOP-gesprek (i.s.m. de SOOP)

Gelaghkamer SOOP: Nieuwe Kerkstraat 124

Toegang gratis inclusief introduc (e)s

Na afloop van de gesprekken: **buurtborrel**

Donderdag 25 februari, 16.30 uur

Ellen de Vries, zelfstandig journalist en auteur van de biografie *Nola - Portret van een eigenzinnig kunstenares*, (2008, 2^e druk 2009) aan de hand van dia's over het leven en werk van **Nola Hatterman (1899-1984)**. Hatterman kreeg eind jaren dertig van de vorige eeuw in Nederland bekendheid als 'schilderes van negers'.

Donderdag 25 maart, 16.30 uur

Piet Dijkstra, waarnemend luitenant-kolonel van het **Leger des Heils** in Nederland, vertelt over zijn ervaringen als verantwoordelijke voor het zakelijke gedeelte van het Leger.

Plantage Filmfestival 2010

Zaterdag 17 april 2010 in Desmet. Dit zevende

festival is gewijd aan de cineast **Pieter Fleury**. Fleury is vooral bekend om zijn documentaire *Ramses: O  est mon prince* uit 2002, waarvoor hij een Gouden Kalf ontving. Hij maakte vele documentaires, o.a. voor de Anne Frank Stichting en het VPRO programma Diogenes. Hij filmde veel in het Verre Oosten, o.a. in Japan, Noord-Korea en China. In het volgende bulletin vindt u het programma en meer informatie over de maker.

Plantagegedicht

DE DICHTER EN ZIJN MUZE (bij een beeld van August Rodin)

Een vroege morgenzon wekt haar tot leven.
Ze strekt zich lomig uit en onbedekt
richt zij zich op. Tersluiks verneemt ze even
- maar halfbewust - zichzelf als zij zich rekt,
de armen heft, de handen  en perfect
moment door al dat watervallend haar
laat gaan. En hij schier onverzadigbaar
de lijnen indrinkt van haar silhouet.
Dan staat ze op en schiet in haar peignoir,
en springt de snaar. En wordt er thee gezet.

Rob Boudestein

Winnaar van de Plantage Po zieprijs 2009, thema
Woord en beeld

Observaties uit de buurt

door Joke van der Wey

Plantagekip

Heerlijk als er na een vorstperiode weer vrolijk vogelgekletter klinkt. Een roodborstje maande mij van de week tot luisteren vanuit een van de meidoorns tegenover Artis en riep: 'ik leef, ik leef, ik leef'. De halsbandparkieten in het Oosterpark zeiden in een andere taal ongeveer hetzelfde. Het kan niet lang meer duren voor de merel weer op het dak komt zitten. Dan geloof ik het pas echt, dat de lente er weer aankomt.

Maar nu even over die lieve, door de bio-industrie zo gemaltraiteerde loopvogels: kippen. Want die zijn er ook in de Plantage. Als je eenmaal besloten hebt om wat kippen te houden in je tuin, kom je erachter dat je lang niet de enige bent. Verderop in de straat leven twee kippen in een achtertuin en Ester, onze Plantagebuurtkrant-eindredacteur (leg dat maar eens met scrabbelen) herbergde lange tijd in haar tuin een eenzame kip met kalkpoot. Waar zij trouwens heel goed voor zorgde. En er leven zeker nog meer kippen in de buurt.

Een tijdlang werden mijn krielen, die loslopen in de tuin, bejaagd door een kat met killerinstinct. Een onnozele bruin kip had zich laten vangen en was door de aspirant-moordenaar zelfs door het kattenluikje naar binnengesleept. Daar zat zij op het keukentafeltje te wachten op haar wrede lot terwijl de killerkat haar vanuit een hoek met zijn ogen fixeerde.

Met de op het nippertje door een buurman geredde kip ging ik naar de dierenarts, waar ik me enigszins belachelijk voelde met een kip op schoot. Zo'n consult is bepaald niet gratis. Bij Albert Heijn zijn haar collega's voor een fractie van de prijs geplukt en wel te koop!

Maar dierenarts zei 'mevrouw, u bent al de derde kip vandaag,' en gaf bruin een penicilline-injectie. Dat hielp.

Onze kippen komen ons vriendelijk wakker tokken als we te lang in bed blijven liggen en zijn ook politiek bewust: op de dag van de inauguratie van Obama legden ze het eerste bruine ei.

Hoewel ik een overtuigde niet-vegetariër ben, voel ik me toch altijd een beetje schuldig als ik een kipje braad met uitzicht op zwartkip, zebra, grote bruin en wyandot. Maar zolang het echte scharrelkip is, vinden ze het niet erg, de dames, en ze laten hun tevredenheid met het leven blijken door een overvloedige eiergift.

Nu het nog winter is, leggen ze weinig. Ze doen hun best, maar pas als er weer regelmatig eitjes geraapt kunnen worden, weet je: de lente begint echt. Houdt meer kip!

Plantage Poëzieprijs 2010

De prijsuitreiking vindt plaats in het najaar.

Datum, tijd en locatie worden tijdig bekend gemaakt.

Het thema van deze negentiende editie is: **Op Reis** (ruim te interpreteren).

Er kunnen maximaal twee gedichten worden ingezonden, al dan niet eerder gepubliceerd, naar: Vereniging Vrienden van de Plantage, Plantage Parklaan 6, 1018 SP Amsterdam.

Inzenden vóór 1 juni 2010

Verdere voorwaarden zijn aan deelname niet verbonden. De winnaar ontvangt (als altijd) een beeldend kunstwerk van een kunstenaar met affiniteit met de Amsterdamse Plantagebuurt, dit jaar voormalig Artisfotograaf Fred Nordheim.

In de **jury** hebben zitting: **Huub van der Lubbe** (zanger en schrijver), **Aad Meinderts** (directeur van het Letterkundig Museum) en **Ko van Geemert** (voorzitter). De uitreiking zal in het najaar plaatsvinden in Hotel Rembrandt aan de Plantage Middenlaan.

Nadere informatie volgt op:

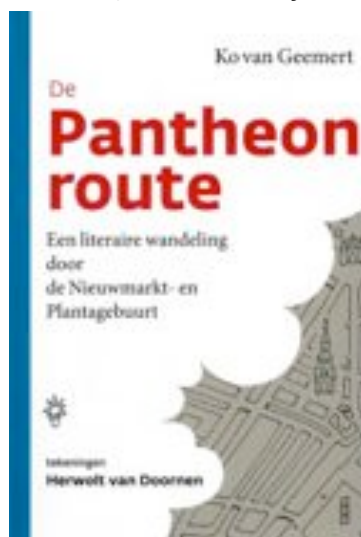
www.vriendenvandeplantage.nl.

Morriën in de Plantage 2010

Komend najaar zal **Ko van Geemert**, ter herinnering aan Morriën, met de aanwezige passages uit Morriëns werk doornemen die betrekking hebben op de Plantage, aangevuld met beeldmateriaal. **Datum, tijd en plaats worden later bekend gemaakt.**

Nieuwe wandelgids verschenen

Eind november j.l. verscheen van de hand van Ko van Geemert, een aantrekkelijk wandelboekje: *De Pantheon*

route, ter gelegenheid van de vestiging 25 jaar geleden van de gelijknamige boekwinkel in de Sint Antonies-breestraat. Het was toen een gloednieuw winkel-pand temidden van het nog neerdalende stof dat de aanleg van de metro had doen opwaaien. Van Geemert schreef een literaire wandeling die de lezer langs tal van bekende en minder bekende bezienswaardigheden voert in

de Nieuwmarkt- en Plantagebuurt. Die wandeling, met als begin- en eindpunt Pantheon Boekhandel, is voor buurtgenoten net zo interessant als voor toeristen. De wandelgids, voor € 9,95 te koop in de boekhandel, is geïllustreerd met tekeningen van Herwolt van Doornen en foto's van Dolf Pereboom.

TERUGBLIKKEN

Jaarvergadering december 2009

Op 17 december j.l. waren we voor onze jaarvergadering met ruim 20 leden, evenals het jaar ervoor, weer te gast in de sfeervolle ambiance van Tastevin Dehue onder het Corvershof (1723) aan de Nieuwe Herengracht, naast de Hermitage.

Voorzitter Léon Deben begon met het zakelijke gedeelte, waaronder het jaarverslag (geschreven door Michaela Hanssen) en haalde herinneringen op aan de activiteiten van onze vereniging in het afgelopen jaar. Daarna liep hij met ons door het financiële verslag en de begroting.

Mark Biedermann vertegenwoordigde de kascommissie (medelid **Kasper Verberne** was verhinderd) en sprak zijn waardering uit voor het heldere beleid van de penningmeester Fred IJsebrands. Met applaus werd deze en de rest van het bestuur gedechargeerd. Voor volgend jaar werd dezelfde kascommissie benoemd.

De voorzitter lichtte daarna de **plannen voor 2010** toe: een aantal activiteiten kent u van onze vorige jaren, zoals het Plantage Poëzie- en Filmfestival, 6x per jaar SOOP-gesprekken, 2 concertjes en de Morriënherdenking. In 2009 hebben wij met de buurtwandelingen een oude traditie in ere hersteld. Verder gaan we gesprekken op de zondagmiddag met schrijvers organiseren.

In het daaropvolgende intermezzo speelde **Ruñja 't Hart** met veel succes razend moeilijke partita's van J.S. Bach. Daarna namen we **afscheid van Eelco van der Waals**, een van de initiatiefnemers van de Vereniging. Ester Wouthuysen memoreerde in een gloedvolle toespraak zijn verdiensten als mede-oprichter, inspirator, ideeënproducent, computerexpert en bulletinredacteur. Na een kort dankwoord van Eelco toastten we op zijn erelidmaatschap. Hij blijft betrokken - wat meer op afstand - bij onze Vereniging.

In een ontspannen sfeer genoten we daarna van de mooie wijnen en lekkernijen. Hoewel het de allerdrukste tijd van het jaar is, stelde **Michiel van Vonderen**, de **eigenaar van Tastevin** weer zijn kelder voor een vriendenprijs ter beschikking. Wij danken hem daarvoor allerhartelijkst.

SOOP-gesprekken sept. - nov. 2009

In het najaar spraken drie gasten, respectievelijk Janny Meijer, Denise Citroen en Bart Hommersen, in alle gevallen voor een talrijk toegestroomd publiek in de gelagkamer van de SOOP.

Janny Meijer liet de aanwezigen kennismaken met de Landelijke Vereniging Groepswonen van Ouderen (LVGO), die de belangen van de aangesloten woongroepen behartigt en optreedt als gesprekspartner in de contacten met overheden en andere relevante partijen. Ouderen die zelf een woongroep van gelijkgestemden willen oprichten moeten op minstens 5 jaar voorbereiding rekenen, of het nu om huur- of koopwoningen, of om een mix daarvan

gaat. Als leeftijd geldt meestal de grens van 55 jaar. De belangrijkste motieven om samen te gaan wonen, zo is uit onderzoek naar voren gekomen, zijn: het houdt een mens actief, gezelligheid, veiligheid, steun en aandacht, en voorkomt isolement. Maar net als in elke willekeurige woongroep ontstaan er ook in ouderen woongroepen zo nu en dan problemen en conflicten.

Denise Citroen, auteur van *Eén verhaal uit duizenden - kleinkinderen over de erfenis van de Shoah*, Amsterdam 2009, ging met haar toehoorders in gesprek over hoe ouderen, in dit geval joodse oorlogsslachtoffers, met hun herinneringen omgaan, en vooral hoe zij hun kinderen en kleinkinderen erbij kunnen betrekken. Zij liet drie van de negen films zien, waarin kleinkinderen reageren op de zogenaamde Spielbergbanden van hun grootouders (cineast Steven Spielberg initieerde in 1994 een groot filmregistratieproject, waarin slachtoffers van WO II geïnterviewd werden).

Bart Hommersen hield een bijzonder inspirerend verhaal over het leven als uitgever en hoofdredacteur van het eigenzinnige kwartaalblad *Vruchtbare Aarde*, (een driemaandelijks uitnodiging tot blikverruiming). Hij vertelde over zijn lange journalistieke praktijk, met anekdotes over Marten Toonder en andere intrigerende persoonlijkheden. Doordat hij niemand verantwoordelijkheid schuldig is, heeft hij grote vrijheid om zijn blad invulling te geven, al is de keerzijde daarvan wel dat alle verantwoordelijkheden ook alleen op hem rusten.

Wandeling o.l.v. stadssocioloog Léon Deben

Met een twaalftal belangstellenden leidde stadssocioloog Deben ons langs de belangrijkste stadsvernieuwingsprojecten in de omgeving van de Plantage, de Sint Antoniesbreestraat en het gebied rond de Kadijken. En passant werden we ook veel wijzer over de oudere stadsgeschiedenis. Het hoogtepunt hiervan was het geheimzinnige hofje met ingang aan de Sint Antoniesluis. De wandeling eindigde met een heerlijk glas IJbier bij de molen.

Herinnering aan Adriaan Morriën 2009

Op zaterdag 14 november kwamen enige tientallen belangstellenden bijeen in **Tangosalon Plantage** aan de Plantage Muidergracht, dit maal niet voor het dansen van de tango, maar voor de jaarlijkse herdenking van schrijver Adriaan Morriën. Het thema was deze keer: **Welke schrijvers bewonderde(n) Adriaan Morriën?** Biograaf **Rob Molin** en criticus **Carel Peeters** hielden interessante verhalen over auteurs die Morriën bewonderden en die door hem bewonderd werden. Het betoog van Peeters is te vinden op onze website!

Plantage Poëzieprijs 2009

In 2009 werd deze voor de achtthiende keer georganiseerd door de Vereniging Vrienden van de Plantage en op 28 november uitgereikt in de IVKO-school aan de Plantage Middenlaan. Het thema was **Woord en Beeld**. In de jury zaten: **Karla de Boer-Gilberg**, **Godeke van Heemstra-Donner** en **Ko van Geemert** (voorzitter). De winnaar kreeg als elk jaar een kunstwerk van een

beeldend kunstenaar met affiniteit met de Plantagebuurt, ditmaal een schilderij van **Frank Muntjewerf**. **Winnaar werd Rob Boudestein met zijn gedicht De dichter en zijn muze** (zie voorpagina van dit Bulletin). Tweede werd **Marc Dejonckheere** met La Ville.

LA VILLE (bij een houtsnede van Frans Masereel)

Met mes en guts snijdt hij het blok

tot vlakken wildgroei in het weefsel
van een stad. Hij spaart de wonden

uit: haar vreemde havens en gehavend
de fabrieken als melaatse kathedralen.

Want falen is dit hakken in neerslachtig
hout. De grootstad braakt haar hart

en longen uit en met de laatste reutel
sterft ook het geluid. Beklemming blijft

in stapels huizen staan als koorts beklijft.

Ook de **IVKO-school** had een **gedichtenwedstrijd**
uitgeschreven. Dit waren de winnende gedichten:

Daar stond hij dan
De poppenkast
Van steen

Met rode poppetjes
Met rode gordijntjes
En kinderen
Eromheen

De stilte viel
Het licht ging aan
De spot die brandde fel
De dode gordijntjes gleden opzij
En toen begon het spel

Daar stond hij dan
De poppenkastpop
Helemaal alleen
Hij beweegde niet [geen spelfout], hij praatte niet
Hij stond daar zo sereen

Een traan die viel
Het licht ging aan
Het moment dat hij verdween

Nicky Vroegop

Aanzet tot sonnet

Voor sonnet, zie papier
Het schrijven viel mij ietwat zwaar
Maar ik zorg wel dat ik het bewaar
Ik wil het gewoon niet hier

Roebie Heinst

Landen gezien
Straten gevoeld
Meegereisd naar onbekende steden

Jaren gelopen
Vuil geproefd
Je zal nooit meer buiten komen

Afgetrapt in een hoekje van de gang
Helemaal vergeten
Scheuren en gaten
Die je niet meer kunt helen

Zoals de maan zich verschuilt
Achter de wolken
Is jouw tijd voorbij

Of zal er nog wat komen?

De schoen 14 oktober 2009

Nina Mans

Oh wat een verschrikking
Wat oogt dat toch naar
Ik wil er niet naar kijken
Maar bedenk me dat ik staar

Je zou wensen dat je blind was
Als je zoiets ziet
Mijn ogen gaan al pijn doen
Ik doe mijzelf verdriet

Zo'n uiterlijk is schande
Een echte pure kwelling
Dat dit de definitie van lelijk is
Was mijn veronderstelling

Bionda Hirs

Ik heb een muur gebouwd
Van m'n eigen verdriet
Mensen blijven mij verraden en dat zie ik niet
Ik heb een muur gebouwd en die muur staat om mij heen
Die muur probeert mij te beschermen voor de
buitenwereld al alleen
Ik heb een muur gebouwd en het liefst wou ik dat het
niet nodig was
Het is voor mijn eigen veiligheid en dat merk ik nu pas
Ik heb een muur gebouwd en nog kunnen mensen mij
kwetsen
Door me pijn te doen of door over me te kletsen
Ik heb een muur gebouwd van steen
Die muur is van steen en steenhard

Hoe graag ze het ook willen
Daar kom je niet doorheen

Anna Perroti

Door Denise Citroen

Sarphatistraat 115: Deftige lui en doeners onder één dak

Behalve de uitvreter kende Nescio anno 1918 geen wonderlijker kerel dan Frederik van Eeden die de Sarphatistraat de mooiste plek van Europa vond. In 2010 staat deze straat volgens de vaktermen van makelaars te boek als statig en monumentaal, gelegen aan de rand van de mooie en trendy Plantagebuurt. Het aanbod van Jacqueline de Wilde om een kijkje te komen nemen in haar huis Sarphatistraat 115 nam ik graag aan. De entree voert de bezoeker terug naar eind 19^e-eeuwse sferen, naar 1874 om precies te zijn, het jaar waarin het huis samen met nummer 113 is gebouwd door architect J. van Olst. Marmeren vloeren, een authentiek fonteintje in de gang, hoge wanden en veel bruine, mosgroene en beige tinten. Jacqueline excuseert zich voor de laat 20^e-eeuwse zwarte kapstok waaraan ze mijn jas ophangt, naar een passender exemplaar wordt nog gezocht. Na een rondleiding over de bel-etage met statige schilderijen van de voorouders van partner Dolf

Rueb nemen we plaats in de tuinkamer aan de achterkant. Met houten lambriseringen en bijpassende lampen is hier maar weinig te vinden dat de illusie van vroeger tijden kan verstoren. Toch verkeerde het huis in geheel andere staat toen Rueb het pand in 1977 kocht: 'het was hier een rotzooitje, maar de tuin was mooi en het huis was betaalbaar'. Voor het eerst in de geschiedenis van het huis ging de eigenaar er ook zelf wonen. Hoe de restauratie daarna verliep, past niet in het bestek van dit verhaal maar laat zich wel raden.

De vorige eigenaar was Meijer Groen die het pand jarenlang verhuurde aan Van Gelderen, groothandel in stoffen en knopen. Opslag en zaak bevonden zich op de bel-etage, beneden werd gewoond. Zelf bleef Groen elders wonen. Hij had het pand na de oorlog geërfd van zijn schoonouders Meyer Stokvis en Veronica Swaab, die in Sobibor vermoord waren. Aan deze erfenis ging een geschiedenis vooraf die typerend is voor veel panden in onze buurt en elders in Amsterdam. Na de deportatie van eigenaar Stokvis in 1943 kwam het pand in handen van de Niederländische Grundstück Verwaltung (NGV), de beheermaatschappij van de bezetter. Deze verkocht het door aan een nieuwe eigenaar. Direct na de oorlog trad schoonzoon Meijer Groen op als 'bewindvoerder over het vermogen van de afwezige Heer Stokvis' en kreeg via een acte van rechtsherstel het huis weer in handen. Deze vorm van teruggave ging met gesloten beurzen, waarbij beide partijen afzagen van aanspraken of vorderingen 'teneinde een rechtsherstel-procedure te voorkomen'. Dit kon vaak niet verhinderen dat de belastingdienst vervolgens met een navordering kwam over de niet afgedragen huurinkomsten. Of dat hier ook het geval was, kon niet meer worden nagegaan. Rueb heeft bij het tekenen van het voorlopige koopcontract de oude Groen nog de hand geschud. De nieuwe bewoners gaf hij na enige toegeeflijkheid over de verkoopprijs, zijn zegen met de woorden 'ik gun het jullie graag'. In de korte periode tussen deze handdruk en de daadwerkelijke overdracht is Meyer Groen overleden.

Het pand kent van oudsher een komen en gaan van huurders, zowel bewoners als ondernemers. De namenlijst in het Stadsarchief laat een fraaie dwarsdoorsnede zien van de joodse beroepsbevolking, die werkzaam was in de (diamant)-handel en -industrie, in de gezondheidszorg (tandarts, chirurg, vrouwenarts), bij de Hoofdsynagoge (rabbijn, voorzanger) en in het onderwijs. Het valt op dat meerdere bewoners om de paar jaar verhuisden, soms wel driemaal achter elkaar, zonder de Sarphatistraat te verlaten. Een van hen is Henriëtte Henriquez Pimentel. In 1907 bood het souterrain onderdak aan haar 'Fröbelinrichting'. Zelf bleef zij tot haar 30ste in het ouderlijk huis aan de Weesperzijde wonen. Zeven jaar lang hebben er kinderstemmetjes in het benedenhuis en wie weet ook in de tuin geklonken, voordat Pimentels eerste kinderopvang verderop in Sarphatistraat op nummer 129 en later op 155 onderdak vond. Henriëtte werd in 1926 directrice van de joodse crèche aan de Plantage Middenlaan 31, tegenover de Hollandsche Schouwburg. Intussen woonde zijzelf tot aan haar deportatie in 1943 op nummer 25. Vlak na zijn benoeming in 1918 als rabbijn van de Nederlands Israëlitische Hoofdsynagoge (NIHS) kwam Philip Coppenhagen (1878-1945) met zijn gezin op de bel-etage wonen. In 1923 verhuisde hij naar Sarphatistraat 141. Buurtbewoners Jaap en Betty Soesan kregen nog in februari 1943 in de Rapenburgersjoel van hem de huwelijkszegen. Coppenhagen werd gedeporteerd naar Bergen-Belsen. Via het enige uitwisselingstransport met Duitse krijgsgevangenen dat daadwerkelijk plaatsvond, wist hij Palestina te bereiken. In 1945 is hij in Haifa alsnog aan de gevolgen van de oorlog bezweken.

Eén van de anti-joodse maatregelen in de roerige periode na het uitbreken van de oorlog was het omdopen van met joden verbonden straatnamen. Ook de Sarphatistraat ontkwam hier niet aan en heette toen Muiderschans. Er werd nu voortdurend van adres gewisseld en familieleden trokken bij elkaar in. De

Sarphatistraat 115, het fonteintje

gemeentelijke woningkaarten laten hiervan alleen de officiële meldingen zien, onderduikers hebben in de ambtelijke stukken natuurlijk geen sporen nagelaten. Vanaf augustus 1940 woonden Samuel Hakker met zijn gezin op de 2^e etage. Nog in 1943 kwam zijn broer Levie met zijn gezin in huis, en betrokken ze met z'n allen de 3e verdieping. De broers waren beiden in dienst bij de NIHS, Levie als voorzanger en Samuel als ritueel slachter. Samuel was getrouwd met Sophia, een dochter van Meijer Linnewiel, die als standwerker Kokadorus ook ver buiten het Waterlooplein bekendheid genoot. De Hakker werden in 1943 gedeporteerd. Zij kwamen allen om in de kampen.

Net als in eerdere huisverhalen werd op zeker moment aangebeld door vroegere bewoners met de vraag of ze binnen mochten kijken. Vanuit hun nieuwe vaderland Canada, waren zij even in Nederland. Het fonteintje in de gang leverde direct herkenning op, "het is nog precies zoals het was", met dank aan Ruebs zorgvuldige restauratie. Nescio kan tevreden zijn, in nummer 115 zou ook hij de oude Sarphatistraat terugzien.